

parameters of casual attribution determines types of these feelings – adaptive or maladaptive. Internal, stable and global attributions, as judgment of their character, and thus having unguided nature, cause painful experiences, helpless reaction to failure. Internal specific and unstable attributions correspond behavioral self-blame, and are desirable adaptive way of experiencing guilt. They are combined with mobilization of efforts and desire to control the situation, despite the possible failure.

Guilt, according to cognitive psychologists' points of view, involves the internal dialogue of a man with his "I", due to cognitive dissonance between the negative side of the selected alternative and positive side of the rejected alternative, and between the knowledge of a man about his ideal (good) behavior and knowledge of his real (actual) behavior. A man interprets one of his "I" as indecent and, at the same time, something that threatens him. At this point, he appears to be at crossroads: whether to return to the old system of constructs "guilty – innocent" (as the derivative of the construct "good – bad"), which he came out of, or to create a new system of evaluation and interpretation of reality taking into the consideration the changes that have taken place in him. Herewith it is not the event that provokes the feeling of guilt but understanding of going out beyond the existing system of constructs, and the predicting of major changes in the system. The subjective necessity compels a man to take the step for escaping from his well-formed system of constructs. Other cognitions, that are basic for guilt, are: the interpretation of behavior with internal locus of causality; the identification of inconsistencies of ideal "I" and real "I", standards and actual behavior.

Key words: guilt, casual attribution, cognitive processes, model of trained helplessness, forms of feeling of guilt.

УДК 340.13

О. А. ТОМЄЄВ

СПЕЦІАЛЬНА ПІДГОТОВКА КАНДИДАТІВ НА ПОСАДУ ПРОКУРОРА ЯК ТЕОРЕТИЧНА ТА ПРАКТИЧНА ПРОБЛЕМА

Здійснено спробу діагностувати коло теоретичних і практичних організаційно-правових проблем, пов'язаних із спеціальною підготовкою кандидатів на посаду прокурора в Україні. Серед них окреслено наступні: відсутність національного досвіду спеціальної підготовки кандидатів на посаду прокурора; організація навчального процесу майбутніх прокурорів; формування навчальних програм спеціальної підготовки. Акцентовано увагу на необхідності підвищення кадрового потенціалу та професійної компетентності прокурорів. Визначено конкретні заходи організаційно-правового спрямування, які сприятимуть ефективному впровадженню інституту спеціальної підготовки кандидатів на посаду прокурора в Україні. Запропоновано активне вивчення та імплементацію передового міжнародного досвіду у цій сфері.

© **ТОМЄЄВ Олександр Анатолійович** – начальник відділу міжвузівських та міжнародних зв'язків Національної академії прокуратури України

Ключові слова: прокуратура, прокурор, кандидат на посаду прокурора, спеціальна підготовка, європейський досвід.

Томеев А.А. Специальная подготовка кандидатов на должность прокурора как теоретическая и практическая проблема

Сделана попытка диагностировать круг теоретических и практических организационно-правовых проблем, связанных со специальной подготовкой кандидатов на должность прокурора в Украине. Среди них определены следующие: отсутствие национального опыта специальной подготовки кандидатов на должность прокурора; организация учебного процесса будущих прокуроров; формирование учебных программ специальной подготовки. Акцентировано внимание на необходимости повышения кадрового потенциала и профессиональной компетентности прокуроров. Определены конкретные мероприятия организационно-правового характера, которые будут способствовать эффективному внедрению института специальной подготовки на должность прокурора в Украине. Предложено активное изучение передового международного опыта в этой сфере.

Ключевые слова: прокуратура, прокурор, кандидат на должность прокурора, специальная подготовка, европейский опыт.

Tomieiev Oleksandr. Initial training of candidates for a public prosecutor's post as a theoretical and practical issue

An attempt is being made to detect a range of theoretical and practical issues of organizational and legal nature, relating to initial training of candidates for a public prosecutor's post. The following issues are under consideration: absence of the national experience on initial training of candidates for a public prosecutor's post; organization of training of future prosecutors; compiling of training curricula. The focus is made on the necessity of enhancing the personnel potential and of the professional competence of prosecutors. The concrete measures of organizational and legal nature, which would contribute to the effective implementation of the institute of initial training of candidates for a public prosecutor's post in Ukraine, are defined. An active study and implementation of the advanced international experience in this area is being proposed.

Key words: public prosecutor's office, prosecutor, candidate for a public prosecutor's post, initial training, European experience.

У сучасних умовах реформування органів прокуратури України, наближення їх діяльності до європейських стандартів постає проблема ефективності здійснення професійної підготовки прокурорських кадрів. Безумовно, якісна характеристика кадрів органів прокуратури безпосередньо пов'язана з їх професійною компетентністю. Корпус високоосвічених, кваліфікованих прокурорів з високим рівнем ділових і моральних якостей сприятиме перетворенню української прокуратури у правову інституцію європейського рівня. Її діяльність відповідатиме демократичним принципам і цінностям Ради Європи, слугуватиме захисту прав і свобод людини, загальних

інтересів суспільства та держави. Адже найвищий рівень професійних знань, умінь і навичок, добросесність прокурорських працівників є необхідною умовою для підвищення довіри громадськості до прокуратури.

Статтею 33 прийнятого 14 жовтня 2014 року Закону України «Про прокуратуру»¹ встановлено новий порядок зайняття посади прокурора, яким передбачено проходження кандидатом на цю посаду спеціальної підготовки тривалістю один рік у Національній академії прокуратури України.

Це нове правове явище в системі підготовки кадрів зумовлює необхідність всебічного наукового дослідження, метою якого має стати належне впровадження даного інституту у практичну діяльність.

Проте, запровадження новацій щодо формування прокурорського корпусу поки що не стало предметом наукових дискусій.

Разом з тим, вказані новели утворюють низку складних, діалектично пов'язаних теоретичних та практичних питань, на які не дає відповіді ані сучасне законодавство та організаційно-правові засоби упорядкування цього напрямку діяльності прокуратури, ані існуючі в юридичній доктрині теоретичні напрацювання.

Актуальність дослідження цих питань також пов'язана із активною розробкою підзаконних нормативно-правових актів, які регулюватимуть діяльність Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії, передбаченої новим Законом², а також Національної академії прокуратури України з питань спеціальної підготовки, її форми, змісту та оцінювання результатів.

Аналіз наукової інформації, присвяченої питанню організації кадрової роботи в органах прокуратури України, зокрема, підготовки майбутніх прокурорів, вказує на недостатній рівень розробленості в теорії прокурорської діяльності. Загальним питанням цієї проблематики присвячені праці В.І. Білоусової, В.В. Долежана, І.М. Козьякова, М.В. Косюти, В.І. Мичка, Ю.Є. Полянського, Г.П. Середи, Д.Ф. Смірнова, В.В. Сухоноса, В.В. Устименко, М.К. Якимчука та інших вчених.

Віддаючи належне вагомому внеску названих учених у розвиток юридичної науки, варто відмітити лише ту обставину, що всі ці розробки базуються на законодавстві, яке незабаром втрачає чинність.

Спеціальна підготовка кандидатів на посаду прокурора у системі підготовки кадрів для органів прокуратури розвинутих європейських країн не є новелою. Адже основна мета професійної підго-

товки прокурорів – забезпечити незалежність та ефективність правосуддя, що є ключовим фактором у демократичній державі, яка гарантує верховенство права. Чисельні міжнародні документи, що встановлюють основні вимоги до функціонування інституту прокуратури у демократичному суспільстві, вказують на обов'язок держави забезпечити належну професійну підготовку прокурорів.

Зокрема, такі положення містяться у Рекомендації (2000) 19 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо ролі прокуратури в системі кримінального правосуддя, де зазначено, що правом і обов'язком прокурорів є професійна підготовка як до призначення на посаду, так і постійно в будь-який інший час, а держави повинні вжити ефективних заходів для того, щоб переконатися, що прокурори мають відповідну підготовку до і після призначення на посаду³.

У висновку № 9 Консультативної ради європейських прокурорів «Керівний документ про європейські норми та принципи стосовно прокурорів», прийнятому на її пленарному засіданні у Римі (Італійська Республіка) 16-17 грудня 2014 року, належна професійна підготовка відіграє надзвичайно важливу роль, оскільки сприяє покращенню ефективності роботи прокурорів, а також підвищенню якості правосуддя в цілому⁴.

Зважаючи на таку одностайну позицію, яка відображена в основних рекомендаційних документах авторитетних міжнародних інституцій стосовно організації системи підготовки кадрів для органів прокуратури, у більшості європейських країн функціонують спеціальні заклади, які опікуються питаннями initial training (початкового професійного навчання) прокурорів.

Як правило, навчальні центри, що забезпечують початкову підготовку прокурорів, відносяться до Міністерства юстиції відповідної країни (Словаччина, Словенія, Туреччина, Фінляндія, Франція), Вищої ради юстиції (Ісландія, Іспанія, Румунія), Верховного Суду (Естонія, Чорногорія), Судової адміністрації (Норвегія, Швеція, Шотландія), Генеральної прокуратури (Російська Федерація) або функціонують як незалежна, автономна установа (Албанія, Бельгія, Італія, Хорватія).

О. Литвак, посилаючись на зміст Доповіді Європейської комісії з питань ефективності правосуддя «Європейські судові системи – Видання 2014 (дані 2012 року): ефективність та якість правосуддя», слушно вказує, що на сьогодні у 36 країнах Ради Європи проходження початкового навчання або підготовки майбутнім прокурором

є обов'язковою умовою перед першим призначенням на посаду. В окремих країнах (Албанія, Боснія і Герцеговина, Кіпр, Фінляндія, Латвія, Чорногорія, Швейцарія) дане навчання не обов'язкове, а в інших (Ісландія, Мальта та Норвегія) – взагалі не вимагається⁵.

Першу проблему утворює відсутність національного досвіду спеціальної підготовки кандидатів на посаду прокурора. Тому, на нашу думку, вивчення європейського досвіду у цій сфері має стати невід'ємним компонентом організаційних заходів з впровадження даного інституту у практичну діяльність. Ефективним засобом для цього є активне міжнародне співробітництво Національної академії прокуратури України з метою напрацювання та застосування у своїй діяльності кращих європейських практик організації, наповнення навчального процесу та оцінювання результатів спеціальної підготовки.

Відповідно до ст. 33 Закону⁶, кандидат на посаду прокурора проходить протягом одного року спеціальну підготовку у Національній академії прокуратури України з метою отримання знань та навичок практичної діяльності на посаді прокурора, складання процесуальних документів, вивчення правил прокурорської етики.

На нашу думку, з точки зору юридичної техніки, у цій нормі мета спеціальної підготовки визначена не повно. Тому реалізація визначеної у Законі⁷ мети має бути пов'язана з проблемою формування професійної компетентності.

Відповідно до автентичної дефініції, закріпленої у п. 13 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про вищу освіту»⁸, компетентність – це динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти.

За таких умов майбутній прокурор під час спеціальної підготовки повинен отримати значно ширший спектр знань, ніж визначений у ст. 33 Закону⁹.

Наступне коло проблем пов'язане з організацією навчального процесу майбутніх прокурорів, визначенням і найбільш ефективним співвідношенням його форм: навчальних занять, виконання індивідуальних та практичних завдань, самостійної роботи, контрольних заходів тощо.

Зрозуміло, що чільне місце у процесі спеціальної підготовки має займати здобуття практичного досвіду. Набуття практичних умінь і

навичок є необхідним компонентом підготовки майбутніх прокурорів. Тут метою є оволодіння сучасними методами, формами організації та засобами праці в галузі їх майбутньої професії, формування на базі одержаних знань професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень під час конкретної роботи в реальних умовах правозастосування, складання процесуальних документів, формування потреби систематично поновлювати свої знання та творчо їх застосовувати у практичній діяльності.

Результати вивчення досвіду Республіки Польща з організації навчального процесу у цій сфері показують, що підготовка кандидата на посаду прокурора проходить у два етапи: загальна та спеціалізована. Загальна підготовка триває 12 місяців, упродовж яких юристи-стажери (аплікати) 5 днів щомісяця відвідують заняття у Центрі початкової підготовки в Кракові, що є структурним підрозділом Національної школи судочинства та прокуратури, а в інший час проходять практику за місцем проживання. Обов'язковою умовою успішного завершення загальної підготовки є залік усіх контрольних робіт і практики, передбачених програмою. Після закінчення цього етапу підготовки випускник має право продовжити навчання, обравши судову чи прокурорську спеціалізацію, або працювати помічником судді чи прокурора.

Що стосується наступного етапу початкової підготовки, тобто прокурорської, то вона триває 30 місяців і також складається із занять в Національній школі, практики в судах, прокуратурах, інших державних органах. На останньому місяці апліканти складають іспит на посаду прокурора, після чого Міністр юстиції пропонує випускникам відповідну посаду в районній прокуратурі. Заняття у Національній школі проводяться відповідно до програми, використовуються різні методи навчання, у тому числі розгляд і аналіз нестандартних випадків із практики на основі рішень Верховного суду Республіки Польща, Європейського суду з прав людини, Суду Європейського Союзу, судів загальної юрисдикції.

Професійні навички кандидати отримують здебільшого під час практики, яка проходить під наглядом індивідуально підібраних досвідчених кураторів¹⁰.

Підготовка магістрантів у Національній школі магістратури Французької Республіки (це один із найвідоміших в Європі закладів з підготовки суддів і прокурорів, який створено ще 1959 році) загалом триває 31 місяць. Із цього терміну навчання 18 місяців відводиться для отримання теоретичних знань. Але упродовж усього

періоду підготовки навчальний процес поєднується з проходженням стажування у суді, прокуратурі, інших органах¹¹.

Наступна проблема пов'язується нами із формуванням навчальних програм спеціальної підготовки. У контексті зростаючої кількості міжнародних правових стандартів щодо національних правових систем в умовах суспільств, що розвиваються, європейські правові та судові системи стають все більш уніфікованими та взаємопов'язаними. Ще у 2006 році Консультативна рада європейських суддів у своєму висновку № 9 щодо ролі національних суддів у забезпеченні ефективного застосування міжнародного і європейського права відзначила, що європейські правові системи все частіше мають справи з юридичними питаннями міжнародного характеру внаслідок глобалізації та зростаючої уваги міжнародного і європейського права до відносин між особами, а не державами. Такий розвиток зумовлює необхідність внесення змін до підготовки суддів, їхньої практики і навіть культури, якщо національні судді повинні відправляти правосуддя відповідно до потреб і сподівань сучасного світу та з додержанням принципів, визначених демократичними державами¹².

Зазначена рекомендація також знайшла своє відображення у Мінімальному зводі стандартів Ради Європи, прийнятому Європейською мережею з обміну інформацією між особами та установами, відповідальними за підготовку суддів та прокурорів (Лісабонська мережа) на своєму пленарному засіданні 30–31 жовтня 2008 року у Страсбурзі (Французька Республіка)¹³. Цей документ орієнтує навчальні заклади на базову програму, яка має бути інтегрована в процес початкової підготовки та/або підвищення кваліфікації суддів і прокурорів.

Мінімальний звід стандартів Ради Європи містить перелік нормативно-правових документів Ради Європи, зокрема, основних конвенцій, резолюцій та рекомендацій Комітету міністрів, які стосуються європейських конвенцій, висновків Консультативної ради європейських суддів та Консультативної ради європейських прокурорів. На нашу думку, базовою платформою розробки програм спеціальної підготовки має стати цей перелік Лісабонської мережі.

Відповідно до ст. 80 Закону¹⁴, спеціальну підготовку кандидата на посаду прокурора здійснює Національна академія прокуратури України. Цей вищий навчально-науковий заклад функціонує при Генеральній прокуратурі України, має потужний науково-педагогічний потенціал, який тривалий час здійснює підготовку фахівців з

вищою освітою освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» за спеціальністю «правознавство» та підвищення кваліфікації прокурорсько-слідчих працівників.

Запровадження спеціальної підготовки кандидатів на посаду прокурора потребує подальшого розвитку кваліфікованого складу Академії, дотримуючись принципу «майбутніх прокурорів повинні вчити прокурори»¹⁵. Вірогідно, з цією метою законодавець і передбачив у ч. 4 ст. 18 Закону¹⁶ можливість для прокурора за його заявою бути відрядженим для роботи у Національній академії прокуратури України.

Саме оптимальний баланс науково-педагогічних працівників та прокурорів-практиків Національної академії прокуратури України повинен забезпечити основне завдання спеціальної підготовки кандидата на посаду прокурора – формування прокурорських кадрів нового зразка, потреба у яких викликана вимогами сьогодення.

У результаті проведеного дослідження автором виявлено, описано та структуровано окремі проблеми організації спеціальної підготовки кандидатів на посаду прокурора в Україні.

1. Запровадження правового інституту спеціальної підготовки пов'язується з необхідністю підвищення кадрового потенціалу та формуванням професійної компетентності майбутніх прокурорів.

2. Наявна відсутність національного досвіду організації спеціальної підготовки зумовлює необхідність опрацювання та вирішення низки складних питань правового та організаційного характеру:

– інституційного оформлення спеціальної підготовки в межах діяльності Національної академії прокуратури України;

– розробки нормативно-правових стандартів щодо професійної компетентності прокурора;

– розробки навчальних планів і програм спеціальної підготовки;

– розробки об'єктивних, транспарентних і неупереджених форм та способів оцінювання рівня отриманих претендентами на посаду прокурора знань, умінь і навичок, визначення критеріїв такого оцінювання;

– підбору належних форм і засобів освітньої діяльності, придатних забезпечити формування у претендентів на посаду прокурора знань, умінь і навичок професійної компетентності відповідно до визначених стандартів;

– використання інноваційних освітніх технологій та інформаційних ресурсів у процесі здійснення спеціальної підготовки;

– розробки методики оцінювання успішності проходження кандидатами спеціальної підготовки.

3. Важливе значення для належного впровадження інституту спеціальної підготовки кандидатів на посаду прокурора в Україні є вивчення міжнародного досвіду у цій сфері та імплементація найефективніших форм і засобів цієї діяльності з урахуванням національних правових традицій.

Розглянуті у цій науковій статті питання не вичерпують проблематики, що виникла у зв'язку з запровадженням інституту спеціальної підготовки кандидатів на посаду прокурора, тому вбачається за доцільне продовження подальших наукових розвідок у цьому напрямі.

1. *Про прокуратуру* : Закон України № 1697-VII від 14.10.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1697-vii>.
2. Там само.
3. *Рекомендація Rec(2000)19* Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо ролі прокуратури в системі кримінального правосуддя від 06.10.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=Rec%282000%2919&Language=lanUkrainian&Ver=original&Site=COE&BackColorInternet=9999CC&BackColorIntranet=FFBB55&BackColorLogged=FFAC75>.
4. *Висновок* № 9 Консультативної ради європейських прокурорів «Керівний документ про європейські норми та принципи стосовно прокурорів», прийнятий 16-17.12.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/ccpe/opinions/default_en.asp.
5. *Литвак О.М.* Актуальні питання підготовки прокурорів у сучасних умовах / О.М. Литвак // Вісник прокуратури. – 2014. – № 11 (161). – С. 12-18.
6. *Про прокуратуру* : Закон України № 1697-VII від 14.10.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1697-vii>.
7. Там само.
8. *Про вищу освіту* : Закон України № 1556-VII від 01.07.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
9. *Про прокуратуру* : Закон України № 1697-VII від 14.10.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1697-vii>.
10. *Литвак О.М.* Цит. праця.
11. Веб-портал Національної школи магістратури Французької Республіки. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.enm-justice.fr/formation-initiale/accueil.php>.
12. *Висновок* № 9 Консультативної ради європейських суддів щодо ролі національних суддів у забезпеченні ефективного застосування міжнародного і європейського права, прийнятий 08–10.11.2006 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=CCJE%282006%29OP9&Sector=secDGHLE&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=FEF2E0&BackColorIntranet=FEF2E0&BackColorLogged=c3c3c3>.
13. *Мінімальний звід стандартів Ради Європи*, прийнятий 30-31.10.2008 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://wcd.coe.int/com.instranet.InstraServlet?command=com.instranet.CmdBlobGet&InstranetImage=1746625&SecMode=1&DocId=1683780&Usage=2>.
14. *Про прокуратуру* : Закон України № 1697-VII від 14.10.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1697-vii>.
15. *Середя Г.* Сучасна модель підготовки суддів та прокурорів / Середя Г.П. // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми

професійної підготовки суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів» (Київ, 23 квітня 2009 року). – К. : Національна академія прокуратури України, 2009. – С. 7-12. **16.** *Про прокуратуру* : Закон України № 1697-VII від 14.10.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1697-vii>.

Oleksandr Tomiev. Initial training of candidates for a public prosecutor's post as a theoretical and practical issue

An attempt is being made to detect a range of theoretical and practical issues of organizational and legal nature, relating to initial training of candidates for a public prosecutor's post. The following issues are under consideration: absence of the national experience on initial training of candidates for a public prosecutor's post; organization of training of future prosecutors; compiling of training curricula. The focus is made on the necessity of enhancing the personnel potential and of the professional competence of future prosecutors. The concrete measures of organizational and legal nature, which would contribute to the effective implementation of the institute of initial training of candidates for a public prosecutor's post in Ukraine, are defined. An active study and implementation of the advanced international experience in this area is being proposed.

In current situation of reforming the public prosecutor's office of Ukraine, adjusting its operation to European standards, the issue of efficacy of providing a professional training of public prosecution staff emerges. No doubt, quality characteristics of the public prosecution bodies' staff is directly linked to their professional aptitude. Well-educated, qualified prosecutors with a high level of professional aptitude and moral qualities will contribute to the transformation of the Ukrainian public prosecution into a European level legal institution. Its operation will comply with democratic principles and values of the Council of Europe, will serve to protect the rights and freedoms of a person, general interests of the society and the state. In fact, the highest level of professional knowledge and skills, the integrity of public prosecutors is a precondition for increase of a society trust to the public prosecutor's office.

Art. 33 of the Law of Ukraine "On the Public Prosecutor's Office" of 17 October 2014 prescribes the new procedure of taking the position of a public prosecutor. It implies that the candidate public prosecutor shall undergo training within one year in the National Academy of the Public Prosecutor's Office of Ukraine.

This new legal phenomenon in the system of staff training necessities a comprehensive scientific research, aiming at the proper implementation of the institute into practical operation. These issues are especially relevant at the moment as administrative regulatory acts are actively developed, which govern the Qualification-Disciplinary commission operation, prescribed by the new Law, and also the National Academy of the Public Prosecutor's Office of Ukraine on issues of initial training, its form, content and performance assessment.

A certain range of issues is related to the organization of training of future prosecutors, determination and the most effective correlation of its forms: training sessions, performance of individual and practical tasks, independent work, controlling activities.

It's clear that acquisition of practical experience should take an important place in the procedure of initial training. Gaining practical experience and skills is an

important component of the future prosecutors training. The key aim is mastering modern methods, forms of organization and necessary tools in the area of their future profession, formation of professional skills for independent decision making within a certain work in real situation of application of law, drafting procedural documents, formation of a need of constant updating of knowledge and its creative application in practical activity.

The next issue is related to compiling curricula of initial training.

Establishment of initial training of candidates for a public prosecutor post requires further development of qualified staff of the Academy, adhering to the principle “future prosecutors should be trained by prosecutors”. To this end, a legislator has provided in p.4 Art. 18 of the Law the possibility for a public prosecutor to be seconded for work in the National Academy of the Public Prosecutor’s Office.

The best balance of academic scientific staff and current prosecutors of the National Academy of the Public Prosecutor’s Office of Ukraine must ensure the key task of a candidate public prosecutor initial training – formation of public prosecution staff of a new type, need in whom is based on the challenges of a present day.

Key words: public prosecutor’s office, prosecutor, candidate for a public prosecutor’s post, initial training, European experience.

УДК 340.1;340.11

Ю. В. КОРОЛЬОВА

ДЖЕРЕЛА ПРАВА В АСПЕКТІ ЇХ СОЦІАЛЬНОГО ВИМІРУ

Аналізується соціальний вимір джерел права. Акцентується увага на багатоаспектності досліджуваної категорії та інтегративному підході до її змісту. Соціальність джерел права характеризується через такі складові, як соціальні передумови, актуальність і соціальна значимість джерел та соціально обумовлені цілі, що постають перед правом як способу регулятивного впливу на суспільство.

Ключові слова: соціальні передумови джерел права, елементи соціальних джерел права, соціальний вимір джерел права, соціальна якість джерел права.

Королёва Ю.В. Источники права в аспекте их социального измерения

Анализируется социальное измерение источников права. Акцентируется внимание на многоаспектности исследуемой категории, а также на интегративном подходе к её содержанию. Социальность источников права исследуется посредством таких составляющих как социальные предпосылки, актуальность социальная значимость источников; социально обусловленные цели, стоящие перед правом как средством регулятивного влияния на общество.

Ключевые слова: социальные предпосылки источников права, элементы социальных источников права, социальное влияние источников права, социальное качество источников права.

© КОРОЛЬОВА Юлія Володимирівна – здобувач Київського університету туризму, економіки і права